

Комисия по регионална политика и местно самоуправление

19/09/2013

1. Представяне и обсъждане на Законопроект за ратифициране на Конвенцията за издаване на многоезични извлечения от актове за гражданско състояние, подписана на 8 септември 1976 г. Във Виена, № 302-02-12, внесен от Министерски съвет;
2. Представяне и обсъждане на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, № 354-01-51, внесен от Цеца Цачева и група народни представители;
3. Представяне и обсъждане на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за общинската собственост, № 354-01-54, внесен от Димчо Михалевски.

Стенографски

запис!

П Р О Т О К О Л № 8

(Заседанието на комисията започна в 14.35 часа и се ръководи от председателя Димчо Михалевски.)

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Уважаеми дами и господа, предлагам на вашето внимание следния дневен ред за днешното заседание на 19 септември.

1. Представяне и обсъждане на Законопроект за ратифициране на Конвенцията за издаване на многоезични извлечения от актове за гражданско състояние, подписана на 8 септември 1976 г. Във Виена, № 302-02-12, внесен от Министерски съвет;
2. Представяне и обсъждане на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, № 354-01-51, внесен от Цеца Цачева и група народни представители;
3. Представяне и обсъждане на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за общинската собственост, № 354-01-54, внесен от Димчо Михалевски.

На заседанието присъстват госпожа Албена Михайлова – директор Дирекция „Правна“ на Министерството на регионалното развитие, госпожа Нина Симеонова – началник отдел „Методология и гражданска администрация и административно обслужване на Министерството на регионалното развитие, госпожа Десислава Стойкова – юрист в Национално сдружение на общините в Република България, господин Благой Станчев – парламентарен секретар на Национално сдружение на общините в Република България, господин Петър Донеv и госпожа Петя Ангелова от Гражданско сдружение „Защита на гражданите“.

Имате ли други предложения по предложения дневен ред? Ако няма, който е съгласен, моля да гласува. Гласували: „За“ – 13; „Против“ – няма; „Въздържали се“ – няма. Приема се.

1. Представяне и обсъждане на Законопроект за ратифициране на Конвенцията за издаване на многоезични извлечения от актове за гражданско състояние, подписана на 8 септември 1976 г. Във Виена, № 302-02-12, внесен от Министерски съвет.

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Давам думата за изложение на госпожа Нина Симеонова. НИНА СИМЕОНОВА: Добър ден на всички. Целта за присъединяване на Република България към конвенцията е облекчаване административното обслужване на гражданите. Присъединявайки се към тази конвенция длъжностните лица по гражданско състояние тук в България, както и нашите дипломатически и консулски представители, защото те имат качеството на длъжностно лице по гражданско състояние при поискване от заинтересована страна ще издават тези многоезични извлечения от актовете по гражданско състояние. Това са актовете за раждане, за брак и за смърт и тези документи, така издадени ще се признават на територията на останалите страни членки по конвенцията, а това са все пак 22 страни, като сред тях са Австрия, Германия, Франция, Италия, Турция, където живеят много български граждани и непрекъснато са им необходими тези документи да ги представят пред властите в съответната страна и особено важно е, че тези документи няма да подлежат на последваща заверка и легализация, както са документите, които се издават обикновено от държавите и за да произведат действието на територията на чуждата държава, което разбира се ще спести изключително много време и средства за гражданите. Разбира се и когато за български граждани е настъпило събитие по гражданско състояние в чужда държава, тоест – държава, която е страна по тази конвенция той може да представи такова извлечение от съставения акт, което също ще бъде автоматично признато от българските власти и ще бъде регистрирано събитието на територията на страната.

Благодаря.

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Благодаря Ви за изложението. Имате думата за коментари.

НИКОЛАЙ НАНКОВ: Благодаря, господин председател, колеги, ние ще подкрепим предлагания Законопроект за ратифициране на конвенцията за издаване на многоезичните актове за гражданско състояние. Това е един задължителен, ако мога така да се изразя акт на нашата страна и тук ще отбележа, че към създадения в предния мандат Съвет за административна реформа това беше една от обсъжданите мерки от компетентността на бившето вече Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Тя беше на етап изпълнение през месец февруари, когато предишното правителство подаде оставка и липсата на действащ парламент няколко месеца забави внасянето, забави гледането на законопроекта. Така че – да, неотложна мярка, ние сме твърдо „За“ и подкрепяме предложения законопроект.

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Благодаря.

БЛАГОЙ СТАНЧЕВ: От името на общините бих искал да заявя, че подкрепяме тази ратификация и конвенцията по принцип. Това ще е голямо улеснение за българските граждани, колкото и това да ни създаде допълнителни ангажменти и в някаква степен затруднение. Ние сме длъжни в интерес на по-добрите условия и по-добрите услуги за гражданите да го направим. Искам да изтъкна няколко проблема, за които ще разчитаме на подкрепа от ваша страна, защото основно общините ще го прилагат това нещо. На първо място втори задължителен език е френски и него ще го ползваме. В доста от общините, особено в малките няма хора на ниво френски, които да правят това нещо. Очевидно на първо време ще се прибегва до външни услуги, за да могат да осигурят качествен превод. Тоест, някакво финансиране е нужно. На второ място, за да се избегнат съответни грешки ще имаме нужда от автоматична електронна връзка с Национална база данни и в това отношение настояваме да се създаде такъв софтуерен продукт, който да улесни обмяната между общинските администрации и Национална база данни, за да се избегнат такива грешки. Обръщам внимание, че има опасност да възникнат проблеми с транслитерацията, защото няма единни правила в това отношение и ще имаме нужда и от методическа помощ. Освен това, когато се обменят по електронен път такива документи възниква въпросът за електронния подпис, в малките общини в някои случаи нямат такъв. Ще има нужда от подкрепа и в това отношения. Също ще трябва с Министерство на външните работи да уредим ситуацията за събиране и превеждане на таксите, когато има заявени в

консулските ни отдели в чужди страни.
Тоест, по всички тези въпроси ние разчитаме на ваша подкрепа при взаимодействието си с отговорните централни ведомства.

Но има един въпрос, който искам да поставя на вашето внимание. Ние правихме проучване в общините, участвахме и в работната група, която разглеждаше Законът за ратификацията. Общините ни поставят такъв проблем, защо ние не се възползваме от правото за резерва по отношение на чл. 11 относно осиновените деца? Изтъкват проблем от общините, че съгласно нашето законодателство чл. 11 ни дава възможност да изразим резерви по отношение на чл. 9 за осиновените. Съгласно чл. 105 от Семейния кодекс има право на тайна на истинските родители, а в много от случаите, когато ще идват такива документи при нас тези родители ще бъдат посочени. Призовавам ви вие да съобразите този момент и съответствието му с нашето законодателство, така че да не изпадне в колизия между нашето вътрешно законодателство и тази конвенция. Само за пример бих дал факта, че самата Швейцария се е възползвала от това право и при ратифицирането на конвенцията е запазила резервите си по този член, което е записано в преходните алинеи на конвенцията. Благодаря.

НИНА СИМЕОНОВА: Иска ми се да внеса едно пояснение в изложението на господин Станчев. Първо, вие, предполагам, че разполагате с образците на документите и всъщност изискването е в самия образец, той затова е многоезичен, и според конвенцията самият образец всички полета са изписани на български, на френски и на английски. Длъжностните лица при издаването на документа имат единственото задължение да изписват полетата с латински букви. При изписването, при тази транслитерация, макар и не конкретно отнасящ се Законът за транслитерацията, би могъл да се използва. След това всички общини имат достъп до Национална база данни. При всеки български гражданин, който има издаден документ за самоличност там се виждат изписани имената му на латиница, както са по документ за самоличност. Тоест, общинският служител също може да се възползва от това. Общо взето единственото му условие е да владее латинската азбука, нищо повече не е необходимо. Конвенцията не поставя условия тези документи да бъдат издавани с някакви софтуерни средства, но независимо от това ще ви уверя, че нашата дирекция ще направи всичко възможно общинските администрации да разполагат с тези образци, разбира се след като станем страна по конвенцията. Така че всички тези неща сме ги обсъждали. А също така ще се касае за сключване на договор с Министерство на външните работи също не виждам защо е необходим. Аз казах в изложението си, че нашите дипломатически и консулски представители имат качеството на длъжностно лице по гражданско състояние и по нашето законодателство и по Конвенцията за консулските отношения. Вече имаме подписано споразумение с Министерство на външните работи, те по Закона за гражданска регистрация имат достъп до тези регистри, така че ако български гражданин в чужбина се обърне към тях и иска такава извлечение то ще бъде издадено от нашия дипломатически представител, а не от общината.

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Благодаря Ви за Вашите пояснения. Други мнения? Няма. Преди да подложим на гласуване, господин Станчев, ще помоля все пак нуждите на общините да ги адресирате до Министерството на регионалното развитие, защото все пак те са компетентни, за да можем да предвидим това, което е необходимо все пак за помощ на общините, защото най-вероятно има различни случаи в различните общини и за да може сега и в рамките на предстоящото обсъждане на бюджета, колкото и да са незначителни средства да може по някакъв начин специално да бъдат предвидени и да няма разминаване - въвеждаме нови ангажименти, а както винаги забравяме да осигурим ресурсите. Подлагам на гласуване. Който е "За" Законопроект за ратифициране на Конвенцията , моля да гласува. Гласували: „За“ - 17; „Против“ - няма; „Въздържали се“ - няма. Приема се.

2. Представяне и обсъждане на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, № 354-01-51, внесен от Цеца Цачева и група народни представители.
3. Представяне и обсъждане на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за общинската собственост, № 354-01-54, внесен от Димчо Михалевски.

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Давам думата на вносителите.
АЛЕКСАНДЪР НЕНКОВ: Благодаря, господин председател, уважаеми колеги, мотивът, с който ние внесохме тези изменения и допълнения в Закона за държавната и общинска собственост всъщност след Решение № 6 на Конституционния съд от 15 юли, с което всъщност някои от текстовете, които още на миналото 41-во Народно събрание бяха приети са обявени за противоконституционни. За да припомним за какво става въпрос, три са основните мотиви и текстове, върху които Конституционният съд е разгледал двата закона. Първата част е начина и реда на съобщаване на заинтересованите лица, когато съответният техен имот е бил отчужден от държавата и става въпрос основно за обекти, които са с национално или регионално значение. Това е единият път, по който всяко едно заинтересовано лице трябва да бъде уведомено. Второто, което Конституционният съд разглежда като противоконституционно е кога влиза в сила акта за отчуждение - дали когато парите вече са преведени по сметка на съответния възложител, например областният управител или на кмета на общината. Мотивът на Конституционния съд е все пак да се изчака тази цялата процедура, ако има дела в съда и чак когато има окончателно решение на административния съд чак тогава да се издаде акта за отчуждаване и тогава да влезе в сила. Третото, може би най-същественото от всичките мотиви е именно кога и дали може да има предварително изпълнение. Това, което с колегите сме подготвили като законопроект, основният ни мотив беше наистина да отговорим максимално на тези препоръки, всъщност да се съобразим с решението на Конституционния съд, отчитайки някои забележки, които към самите нас, които сме допуснали може би в првенето на предишния законопроект. Това, което предлагаме на първо място е обявяването на заинтересованите лица да си върви по чисто административен път, както е в чл. 61 от Административно-процесуалния кодекс, където ясно е описана процедурата по какъв начин, кога и как трябва да бъде уведомено съответното лице. Тук не виждам и нещо кой знае колко проблемно. Второто, което предлагаме е да няма обявяване на акта за отчуждаване преди да минат съдебните дела, ако има такива. Това, което сме предвидили е да има обезщетение ако примерно целия акт отпадне след време и т.н., самите собственици, на които им е отчуждена земята да имат механизъм и да предявят искане за времето през което всъщност земята не е била в тяхно владение, ако има предварително изпълнение. Най-съществената част от трите ни основни предложения са насочени върху предварителното изпълнение. Да, разбираме, че предварителното изпълнение в някаква степен буди притеснение в обществото, но ако пък няма такава предварително изпълнение и ясен механизъм, по който да се случва това нещо в крайна сметка рискуваме да забавим наистина много голяма част от проектите, които са с регионално или национално значение. Разбира се вече работата на законодателя е да намери тънкия баланс между кога е възможно и кога не е възможно. До някаква степен не искам да коментирам самото решение на Конституционния съд в частта, където те са ни отхвърлили цял параграф, в който ние точно описваме точно описваме кога може да има предварително изпълнение. Даже в сравнение със сега действащия закон, който е съобразен с Административно-процесуалния кодекс всъщност се предвижда много по-голяма възможност областен управител или кмет да поиска такава предварително изпълнение. Това, което миналия път имаме като ангажимент, като цел беше в тази глава да определим случаите, кога не може да има по-скоро предварително изпълнение. Едното от тях беше когато е единствено жилище. Тук вече по Закона за земеделската собственост също има, не искам да цитирам всичките, предполагам, че вие сте се запознали. Примерно, когато имотът е земеделска земя се дължи обезщетение, когато имотът е горска територия и

Т.Н.

Моето желание наистина беше да отговорим все пак на решението на Конституционния съд и наистина да прецизираме това, което миналия път сме направили и вече разбира се вие ще кажете своето мнение, тъй като дори да не е, може би в най-чистия си вариант съвършен, тъй като едва ли има такъв законопроект, в крайна сметка тук апелирам към всички вас да не гледаме от чисто политическа гледна точка, че ние сме го внесли. Даже аз съм съгласен, колегите предполагам също, ако и вие имате предложения да ги обсъдим. Да измислим някакъв вариант, механизъм, в който да има все пак предварително изпълнение, защото знаете, че в близкото минало имахме не много добри примери и с Южната дъга и др., когато отчуждителните процедури се бавеха с години. Трябва да направим така, че когато се отчуждава един имот, дори да има предварително изпълнение да се направи така, че хората да имат все пак своята възможност да получат обезщетение и евентуално ако целият акт падне да получат имота по същия начин, както са го владели. Но при всички положения да не забравяме инвестиционния процес. Така че с ваша помощ наистина ако можем да намерим баланс, би било много добре. Благодаря ви. ЛИЛЯНА ПАВЛОВА: Уважаеми колеги, всички добре помним какви бяха мотивите за законопроекта, който в момента беше отменен с решение на Конституционния съд. Мотивите бяха с години забавяни в процедурите по отчуждаване по редица причини. Прилагайки ги в последните години със сигурност има несъвършенства, които трябва да бъдат прецизирани.

Решението на Конституционния съд беше изненада за нас, изненада в една посока, разбира се в другата е разбираемо. Безспорно сме съгласни, че трябва да се защити неприкосновеното право на частна собственост. Съгласни сме, че частният собственик тогава, когато се налага да му бъде отчуждена земята трябва да бъде добре компенсирани, уведомени и качествено и финансово обезщетени. От друга страна разбира се трябва да намерим баланс и с националния интерес и не случайно, когато говорим за обекти с национално значение, когато имат такъв статут, редно е там също да се даде възможност на държавата да реализира инвестициите. И ако дадем пример с предстоящ такъв сериозен обект и проекти, или може би няколко такива, актуална е и темата за АМ „Хемус“ и за Южен поток, много аналогични проекти или скоростен път София-Видин, без значение кой е проектът, това са проекти, които са линейни обекти, но са с голяма дължина. Ако аз един такъв проект от 350 километра, каквато е индикативната стойност на АМ „Хемус“ ние нямаме възможността и не намерим механизма, по който хем собствениците на земите да бъдат обезщетени, хем държавата да получи възможност на предварително изпълнение да не чака да минат всички съдебни процедури по обжалване размерът на обезщетението, това означава, че ние и следващите 20 години дори да имаме най-добрата воля, желание и финансов ресурс пак няма да можем да изградим единствено поради дълги съдебни дела.

Именно затова, анализирайки решението на Конституционния съд ние сме предложили в нашия законопроект алтернативно решение – да се дава предварително изпълнение, но само за обекти с национално значение, първо. Второ, когато е изплатена в пълнота, както пише в решението на Конституционния съд цялата сума, която е определена за отчуждения имот, разбира се ако има претенции и съдът впоследствие отсъди, че е още по-висока, тя ще се доплати, ние пак ще имаме акт, с който ще се определи сумата на обезщетението, размерът на обезщетението. Така че в този смисъл считаме, че изпълняваме решението на Конституционния съд, който казва, че в пълнота да е изплатено обезщетението.

Казвам всичко това, защото прочетох становището, което току-що получихме от колегата от Национално сдружение на общините в Република България и от министерството, които имат притеснение дали отново няма да бъде сметено за противоконституционно даването на възможност за предварително изпълнение или позовавайки се на това, че няма да е изплатено цялото обезщетение, аз пак казвам, предвид, че ние предвиждаме да има акт и този акт да е изплатен изцяло със сумата за обезщетение преди да се влезе в предварителното изпълнение или да се направи въвода в имота, на който като територия и площ ще бъде изградено строителството, считаме че по този начин адресираме това решение на Конституционния съд и считаме, че това не е противоконституционно, защото включително това предварително изпълнение няма да е на субективен принцип, няма да е решение на администрацията. А допълнителната застраховка за собствениците на имотите е предварителното изпълнение да се дава единствено и само отново след решение на съда, което е още един аргумент в подкрепа на това, че не администрацията, не държавни чиновници ще решат да има предварително изпълнение, ами съдът ще подкрепи искането на държавата в полза на националния интереси, на националния обект, който ще се изгражда, съответно по съдебен ред да се дава това предварително изпълнение. Така гражданите ще имат двойно ниво на защита в това да могат да отстоят своя интерес, когато разбира се и държавата, че е национален интерес и съответно заинтересованите страни са включени и по съдебен ред се установява. Това също ще удължи процеса, но ще му даде възможност да е по-бърз. Иначе ако трябва да чакаме на всеки един собственик, на един 350-километров участък, вие знаете, че има по хиляда собственици, едни са починали, други са в чужбина, трети не могат да бъдат намерени, да им приключат делата, това означава дела с пет, десет години, това означава да блокираме стратегическите инфраструктурни проекти в страната и това е нашият основен аргумент. Благодаря.

СТЕФАН ТОДОРОВ: Ще си позволя да взема отношение относно аргументите за предварителния въвод във владение. Безспорна е тяхната целесъобразност, както сега, когато народните представители вносители излагат, така и когато в предишния вариант на законопроекта, впоследствие станал закон, тя беше възприета именно с тези аргументи, че макар и така стоеките на ръба на Конституцията все пак в интерес на държавата, тоест – в интерес на общността се възприе да бъдат възприети подобни разпоредби в закона. За коректност искам да отбележа, че още тогава на експертно равнище обърнахме внимание, че това е в абсолютно противоречие с разпоредбите на Конституцията, тъй като тя изисква наличието на няколко кумулативни дадени елемента в чл. 17, а именно предварително и равностойно обезщетение. Тоест, предварително трябва да е изплатено т.нар. равностойно обезщетение, определено по съответните критерии. За съжаление Конституционният съд, казвам „за съжаление“, защото в неговото решение, то може да бъде обект на различни коментари, макар и да не е коректно да се коментира едно решение на Конституционния съд, той обръща внимание, че с тези разпоредби държавата и общините са придали интерес на публичните субекти на властта, на държавата и на общините, но не са защитили достатъчно частният интерес от гледна точка на разпоредбите на Конституцията за неприкосновеност на частната собственост, буквално издигната в култ. При това положение съдът изрично е коментирал и по един категоричен и безспорен начин е отменил разпоредбите, които съществуваша в двата закона за държавната и общинската собственост за т.нар. предварителен въвод във владение на инвеститора и започване на строителството преди актът за отчуждаване да е влязъл в сила, макар че тогава се съдържаша същите разпоредби да му е изплатено определеното в акта за отчуждаване обезщетение. Само че съдът казва, че обезщетението е равностойно и справедливо и предварително изплатено тогава, когато актът, ако той е оспорен, е потвърден от съда. Тоест, не можем да приемем, че имаме предварително и равностойно обезщетение по един невлязъл в сила акт за отчуждаване било акт на Министерски съвет, заповед на областния управител или заповед на кмета на общината. Това, което се предлага чрез защитите на съда, тоест – съдът да допусне предварително изпълнение, всъщност не е нищо ново и различно от нашето законодателство, защото съобразно разпоредбите на чл. 60 от Административно-процесуалния кодекс предварителното изпълнение на един акт минава през съдебен контрол по едно бързо производство в рамките на една седмица и съдът или допуска предварително изпълнение на акта. Тоест, не може административният орган директно да пристъпи към изпълнение, ако и да е постановил такова при условие, че ако това предварително изпълнение е оспорено съдът трябва да се произнесе и да каже да или не. В случая съдът не бива дори и да се произнесе по различен начин от начина, по който се е произнесъл Конституционният съд отхвърляйки изрично възможността за предварително изпълнение на акт, който не е влязъл в сила или акт, по който

не е изплатено докрай крайното обезщетение, не това, което е определено в него, а това, което е оспорил съответният собственик в съда и нямаме постановено решение. Казвам това, защото всяко едно подобно допускане от страна на един съд на предварително изпълнение би било в нарушение на решението на Конституционния съд, а както знаем от разпоредбите на Закона за Конституционния съд неговите решения са задължителни за всички държавни органи, длъжностни лица и граждани. Разбира се те са задължителни и както за отделния народен представител, така и за парламента като институция като цяло, така и за съдебната система като цяло, респективно за всеки един съд и за персонален съдебен състав като цяло. От тези съображения, аз разбирам добрите намерения за ефективност, бързина в производството с оглед защита на националния интерес, но той влиза в крещящо противоречие с решението на Конституционния съд. Той изрично и категорично е подчертал това нещо по отношение на тези разпоредби, като включително в решението са посочени и други решения, в които със същите аргументи подобни текстове са били отхвърляни. И затова ми се струва, че в тази част и по отношение на двата законопроекта – и за държавната и за общинската собственост, предложени с преходни разпоредби по същество се предлагат едни нови текстове, които са старите текстове, отменени с решението на Конституционния съд. Самият съд казва, че тази бързина, която е оправдана от гледна точка на обществен интерес не би трябвало да се постига за сметка на създаване на преференции на държавата или на общините във вреда на гражданите, а може да се постигне чрез оптимизация на процеса. Привеждам аргументи от предишни промени в законодателството, свързани с коментиранията промяна, които бяха направени именно с намерението да се оптимизира целият процес, като въвеждане на бързо производство, респективно въвеждане на по-бързи процедури за промяна на предназначението на земеделски и горски територии в случаите, когато с ПУП-овете се предвижда изграждане на национални обекти или на общински обекти от първостепенно значение, така че в тази част нещата поне са оптимизирани. Тук това, което би могло да се направи допълнително с оглед оптимизация на процеса на отчуждаване е всъщност максимално възможното или максимално допустимото, което може да се използва за скъсяване на самия процес на съдебно оспорване. Тоест, досегашните 14 дни примерно на оспорване да се намалят на 7, респективно съдът да насрочва делото не в 14-дневен срок, а да се съкрати този срок на минимум 10, каквито са възможностите и в тази посока може да се търси оптимизация на процеса. Но ако се възприемат тези разпоредби това означава да се гласуват текстове, които Конституционният съд по категоричен начин е отхвърлил.

Благодаря.

ПРЕДС. ДИМЧО МИХАЛЕВСКИ: Колеги, други мнения?

Ние тук сме в особена ситуация. Така като гледам около масата има доста хора, които преди, вероятно и в бъдеще ще бъдат изкушени от директното управление и това е много съблазнителен инструмент, за да може по-бързо да изпълняваме инвестиционните проекти, но действително върховният документ на нашата държава е Конституцията и ние трябва да се опитаме да съобразим с решението на Конституционния съд. Рисковете съществуват, но наистина трябва според мен да насочим своите усилия, първо разбира се трябва да запълним дупката, която съществува в момента в законодателството след отмяната на текстовете и затова и гледаме двата законопроекта, които са внесени. Но според мен ние ще трябва малко да помислим, като законодатели да подпомогне държавата и общините в един бъдещ период и по отношение на изнамиране на собствениците, защото в момента базата от данни за собствеността, тук определено ще трябва да вървим вече по АПК или да използваме лесният инструмент на обява в „Държавен вестник“ или някои идеи в тази посока, които да концентрираме. Примерно само да слагаме като идеи на масата в един експертен състав, да концентрираме цялата информация в общините, която в момента е разпръсната на различни институции. Тя съществува, но е разпръсната. Това е единият важен фактор и това можем да го обвържем примерно и с данъчните служби, което е пряко свързано със собствениците – плащането на данъците с правото да бъдат обезщетявани хората. Но разбира се основният инструмент, който господин Тодоров спомена е да бъдат оптимизирани процесите. Тоест, достатъчно предварително и добро планиране на инвестиционните проекти с достатъчно време, както за отчуждителните процедури, така и за конституционното право на собствениците да възразят по размера на тяхното обезщетение. Разбира се веднага сигурно ще има разумни аргументи в посока, че сме били свидетели в миналото, десетилетия най-малкото на забавяне на процеса. И единствено тук трябва да оптимизирате сроковете и да предприемете все пак на съдебната власт без да влизаме в техните правомощия да съкратят тези срокове. И разбира се аргументът, че не винаги търсейки справедливото и равностойно обезщетение то е било такова, в някои случаи дори и много силно изкривяване и накърняване на обществен интерес в полза на частни собственици. Но в крайна сметка Конституцията вероятно не е свършена, но е такава, каквато е в момента и според мен ние трябва да се съобразим с това.

Има внесен още един законопроект от мое име, който по същество въвежда обявата по Административно-процесуалният кодекс и отхвърляме възможността за предварително изпълнение. Въвеждаме това право, че имотът се смята за отчужден след като актът за отчуждаване е влязъл в сила, респективно при обжалването му след постановяване на съдебно решение. Въвеждаме и това съкращаване на срока от 14 на 7 дни, но смятам, че това е възможният инструментариум, с който в момента разполагаме. Разбира се нищо не пречи, предвид съкратеното време, което имаме да запълним, за да запълним тази законова дупка, следващите седмици да се занимаем малко по-подробно и заедно с министерствата да изследваме да се въведат и някои допълнителни действия, които вече да подпомогнат общините и държавата в реализацията на техните проекти. Но все пак смятам, че ще бъдем много разумни да влезем още веднъж във възможната опция Конституционният съд отново да ни го върне. Тогава вече ще бъдем в казус, който е доста тежък за нас. А щом вече веднъж го направиха през омбудсмана няма никаква гаранция, че няма да бъде повторено това упражнение. Така че моето мнение е да вървим в тази посока, ако разбира се няма никакви различни мнения от това, което аз предлагам. Заповядайте.

АЛЕКСАНДЪР НЕНКОВ: Благодаря, господин председател. Аз разбирам Вашите мотиви и понеже не прочетох Вашият законопроект, който сте внесли, доколкото разбирам без частта в предварителното изпълнение горе-долу сме се съобразили с решението на Конституционния съд и двете страни. Да, може би Конституцията в крайна сметка не е свършена. Аз казах и преди малко – не искам да коментирам самото решение на Конституцията, защото според мен малко така с лека ръка цяла една глава е свалена от закона. Сваляйки всъщност тази глава като противоконституционна всъщност сега важи един друг ред по АПК, който в крайна сметка пак дава възможност за предварително изпълнение. Той съществува в момента и отваря много повече възможността кога и при какви случаи, не се казва в АПК в които случаи не може по-скоро да има предварително изпълнение.

Все пак аз апелирам да търсим някакъв вариант за предварително изпълнение и да мотивираме добре нашето предложение не само в зала, така че и Конституционният съд да бъде убеден, че все пак защитаваме Конституцията на Република България, тъй като наистина рискуваме част от големите проекти всъщност да не бъдат включвани с години. А какво става, когато ние и без това именно достатъчно какво да се желае в бързината на проектите изобщо, особено пък които са финансирани с европейски средства. Затворим ли тази врата аз съм убеден, че ние с години ще се бавим с такива процедури. И тук пак казвам, че на Южната дъга имаше изключително голяма злоупотреба именно с тези отчуждителни процедури. Много хора един вид буквално забогатяха от това, че имат някаква земя, която минава през някоя магистрала. Затова апелирам към Вас, нека подкрепим и Вашите предложения, и нашите и да търсим все пак вариант в предварителното изпълнение. Благодаря.